ननु सपत्नीभिः कृतं मुखाघ्राणं ताः कथमसहंतेत्यतआह ॥ अत्यर्थमिति अत्यासक्तेरेवास्वतंत्राः मदपारवश्याच्चतथाभूताः वरस्त्रियः सपत्नीभिराघ्रातमुखाअपिसपत्नीनां प्रियमेवाचरन् ॥ ताअपितासां मुखानिरावणमुखशंकयोपाजिघ्रन् इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ पारिहार्योवलयः ॥ उपनिधाय उपधानंकृत्वा अंशुकानिच उपनिधायेत्यनुकर्षः ॥ ६० ॥ अन्येत्यादि ॥ श्लोकद्वये शिश्यिर इतिपदंयथायोगं वचनविपरिणामेन योज्यं ॥ उपनिधायेतिपदंच ॥ ६१ ॥ स्नेहोत्र रावणीयः ॥ ६२ ॥ एकीकृतभुजाः परस्परसंबद्धभुजाः ॥ ६३ ॥ अतएवाह ॥ अन्योन्येति ॥ माला पुष्पमाला उपमेये मत्तषट्पदस्थानीयाः कचभारानेत्रद्वंद्वानिच ॥ ६४ ॥ लतानांवनमिवेत्यन्वयः ॥ अन्योन्यसंबं

अत्यर्थंसक्तमनसोरावणेतावरस्त्रियः॥ अस्वतंत्राःसपत्नीनांप्रियमेवाचरंस्तदा ॥ ५९ ॥ बाहूउपनिधायान्याःपारिहार्यविभूषिताः॥
अंशुकानिचरम्याणिप्रमदास्तत्रशिश्यिरे ॥ ६० ॥ अन्यावक्षसिचान्यस्यास्तस्याःकाचित्पुनर्भुजं ॥ अपरात्वंकमन्यस्यास्तस्याश्चाप्यपराकुचौ ॥ ६१ ॥ ऊरुपार्श्वकटीपृष्ठमन्योन्यस्यसमाश्रिताः ॥ परस्परनिविष्टांग्योमदस्नेहवशानुगाः ॥ ६२ ॥ अन्योन्यस्यांगसंस्पर्शात्प्रीयमाणाःसुमध्यमाः ॥ एकीकृतभुजाःसर्वाःसुषुपुस्तत्रयोषितः ॥ ६३ ॥ अन्योन्यभुजसूत्रेणस्त्रीमालाग्रथिताहिसा ॥ मालेवग्रथितासूत्रेशुशुभेमत्तषट्पदा ॥ ६४ ॥ लतानांमाधवेमासिफुल्लानांवायुसेवनात् ॥ अन्योन्यमालाग्रथितंसंसक्तकुसुमोच्चयं ॥ ६५ ॥ प्रतिवेष्टितसुस्कंधमन्योन्यभ्रमराकुलं ॥ असीद्वनमिवोद्धूतंस्त्रीवनंरावणस्यतत् ॥ ६६ ॥ उचितेष्वपिसुव्यक्तंनतासांयोषितांतदा ॥
विवेकंशक्यमाधातुंभूषणांगांबरस्रजां ॥ ६७ ॥

धेन मालाकारेण ग्रथितमिव ॥ ६५ ॥ प्रतिवेष्टितावृक्षाणां नायकानांच शोभनाः स्कंधायेन तत् ॥ अन्योन्यं धावं तोयेभ्रमरास्तैराकुलं ॥ स्त्रीणामपि पद्मिनीत्वात् भ्रमराकुलत्वं ॥ केशपाशनेत्रादयोवा तासु भ्रमराः ॥ स्त्रीवनं स्त्रीसमूहः ॥ ६६ ॥ तासां योषितामुचितेषु स्थानेषु ॥ सुव्यक्तं प्रतिष्ठितानामपि भूषणांगांबरस्रजां विवेकमाधातुं कर्तुं न शक्यं ॥ अपरिमितत्वात् भूषणभूष्ययोरैकरूप्यात् ॥ परस्परसंग्रथितत्वेन सुप्तत्वाच्च ॥ इमानि अस्याभूषणानि इमान्यन्यस्याइति विवेकः कर्तुमशक्यइति भ्रांतिमानलंकारोत्रव्यंग्यः ॥ ६७ ॥